

فرمانده کارخانجات نذاجا خبر داد

رصد دقیق ساخت و سازهای دریایی آمریکا و اسرائیل

بزرگ که از آنجا همه محوطه کارخانه و جنب و جوش در آن قابل مشاهده است، از آنچه کف میدان اصلی تولید و ساخت و ساز در نیروی دریایی ارتش می گذرد برای ما بگوید. از روند رو به رشد این کارخانجات، از ساخت شناورهای کوچک و تعمیرات ناوشکن قهرمان سبلان تا ساخت جماران به عنوان اولین ناوشکن ایرانی و پس از آن ساخت ناوشکن سهند و تعمیرات خارق العاده زیر دریایی ها و اقدامات دیگری که هر کدام می توانند در این شرایط اقتصادی و تحریمی ایران یک شاهکار به شمار رود.

ما خنده دار است. در همین کارخانجات، سونار می سازیم که از صفر تا صد ایرانی است، موشک و اژدر می سازیم که از صفر تا صد ایرانی است. این تحریم و تهدیدات انصافا روی ما تاثیری نداشته و سرعت ما بیشتر شده که کمتر نشده است. سرعت تعمیرات اساسی زیر دریایی نوح که پیچیده ترین و بالاترین فن آوری در آن قرار گرفته به مراتب از طارک بیشتر بوده است. تعداد کشورهایی که فن آوری تعمیرات زیر دریایی های سنگین را دارند به تعداد انگشتان یک دست هستند در حالی که ما که الان چنین می کنیم یعنی از بدنه سخت و نرم تا تجهیزات رانش و تسلیحات و... را خودمان انجام می دهیم. ما زیر دریایی طارک را تعمیرات اساسی کردیم و سرعت تعمیرات زیر دریایی نوح دوبرابر سرعت تعمیرات طارک در این ۳ سال بوده و در ۷ آذر دستاوردهایی را رونمایی می کنیم که دقیقا در اوج تحریم ها ساخته شده اند.

با شرایط تحریمی ما، این دانش را از کجا می گیرید؟

ما یک فرایندی را در یک بازه زمانی طی کردیم. در تعمیرات اساسی طارک، کار مشترکی با روسیه انجام دادیم اما در زیر دریایی نوح هیچ کمکی حتی یک نفر از روسیه نگر فیتیم در حالی که تجهیز آتش باید ساخته می شد. ما نمایشگاهی گذاشتیم و مراکز علمی و دانشگاهی را دعوت و تجهیزات مورد نیاز را عرضه کردیم الان پس از گذشت یک سال با هر کدام که قرارداد بستیم با وجود تست های بسیار سختگیرانه زیر دریایی، هر قطعه ای که ساختند تست های موفقی داشتند. بالغ بر ۹۰ درصد قطعات مورد نیاز ما را ساختند و تست هم شدند. این نشان می دهد جوان ها و شرکت های دانش بنیان ما هم جهشی در حوزه علمی داشتند مضاف بر اینکه خود مراکز صنعتی پیشرفت کردند. الان ما در سطح کارخانجات به وفور دکتري و کارشناسی ارشد داریم یعنی به شرایط فعلی قانع نشدیم. حتی دپارتمان طراحی

یک فرمانده جوان ۴۷ ساله و از خطه دلیر مردان لرستان که توانسته نه تنها از پایین ترین بخش های فنی نیروی دریایی پله پله پیشرفت کند تا به فرماندهی کارخانجات نذاجا برسد که در کنارش کسب دانش را نیز فراموش نکرده و بعد از لیسانس و فوق لیسانس فنی، دکترای مدیریت استراتژیک هم کسب کرده تا در این حوزه نیز صاحب نظر باشد. امیر در یادار دوم عباس فاضلی نیا در صبح یک روز گرم آبان ماهی از نظر ما و خنک و مطبوع از نظر پرسنل کارخانجات، پذیرای گروه خبری روزنامه خراسان شد تا در اتاقی زیبا و چوب کاری شده با پنجره هایی

۴ برای شروع بفرمایید مجموعه کارخانجات نیروی دریایی از چه زمانی ایجاد شد و چه تحولاتی را گذرانده است؟

کار ساخت و تجهیز کارخانجات از سال ۱۳۵۲ شروع و در اواخر سال ۵۵ بخش اصلی کار تمام شد. با شروع انقلاب اسلامی تمامی مستشاران خارجی حاضر در کارخانجات که در حال اتمام و تکمیل دستگاه ها بودند، آنجا را ترک کردند اما به حول و قوه الهی پرسنل ایرانی مجموعه کارخانجات این مجموعه را عملیاتی کردند به گونه ای که از همان ابتدای شروع جنگ، کارخانجات نقش پررنگی را در آماده سازی یگان های شناور داشتند. حتی در سانحه ای که آمریکا علیه ناو سبلان ما ایجاد کرد و صدمات شدیدی هم داشت، تعمیرات سبلان در کارخانجات نذاجا صورت گرفت که موجب شگفتی خود آمریکایی ها شد. فرایند رشد و پیشرفت کارخانجات به همین ترتیب ادامه پیدا کرد تا به دستور رهبری برای ساخت ناوشکن رسیدیم. ناوشکن جماران نیز در همین مجموعه کارخانجات در سال ۱۳۸۸ متولد شد و اولین ناوشکن ساخت ایران نام گرفت. ناوشکن سهند مدت زمان خیلی کمتری نسبت به جماران داشت. همچنین به زودی شاهد الحاق اولین ناو موشک انداز کلاس پیکان به نام زره به ناوگان جنوب خواهیم بود که تست های دریایی آن هم با موفقیت بسیار بالا انجام شده و حتی از لحاظ سرعت، دقت و تجهیزات از نمونه های قبلی که ساختیم بالاتر است. کلا فرایند پیشرفت فن آوری در نیروی دریایی ثابت نیست یعنی نمونه بعدی، زره به مراتب پیشرفته تر خواهد بود. مثلا در همین ناوشکن جماران، تکنولوژی آن با سهند قابل قیاس نیست یعنی متناسب با تهدیدات روز و آینده نگری تا سال ۲۰۳۵ خودمان را به روز نگه می داریم. ما از همین امروز با توجه به رصد دقیقی که در حوزه ساخت شناورهای سطحی و زیر سطحی دشمنان خود در کل دنیا داریم عمل می کنیم.

ما راهبردهای آمریکا را تا سال ۲۰۳۵ به دقت بررسی کردیم. برنامه های ساخت و تولید شناورهای سطحی در آمریکا، اسرائیل، عربستان و... به دقت توسط ما رصد می شود یعنی می دانیم آمریکا برای سال ۲۰۳۵ چه شناوری را طراحی کرده و متناسب با این تهدیدات ما برنامه ۱۴۱۴ خودمان یا ۲۰۳۵ را بستیم و این که ما در ۱۴۱۴ چه شناوری و با چه فن آوری باید داشته باشیم که پاسخگوی این تهدیدات باشد. اگر آنها در حوزه موشک کروز کاری می کنند ما در حوزه پدافند نقطه ای و دفاع نقطه ای به مراتب با یک سرعت تصاعدی پیشرفت کردیم.

۴ این توان علمی، مالی و نیازمندی در نیروی دریایی ما وجود دارد تا بتوانیم با پیشرفت های دشمن خودمان را هماهنگ کنیم؟

نیروی دریایی یک نیروی تجهیزات محور است و ما اگر می خواهیم در حوزه فن آوری حرفی برای گفتن داشته باشیم نیاز است که دانش مان به روز باشد. امروز شناوری که نیروی دریایی و وزارت دفاع می سازد همه چیزش بومی است یعنی اگر قبلا سامانه ای را روی جماران داشتیم دیگر روی سهند استفاده نمی کنیم و آنچه متناسب با تهدیدات و فن آوری روز است را نصب می کنیم مثلا الان اتاق عملیات سهند و جماران قابل مقایسه نیستند و حتی مدعی هستیم ناوشکن های ناتو همین امکانات سهند را دارند. این نزدیک بودن لبه دانش برای مجموعه کارخانجات باید حفظ شود. اگر امروز چیزی را مبتنی بر دانش گذشته بسازیم پاسخگوی نیاز ما نیست یعنی هزینه را هدر داده ایم. باید چیزی بسازیم که برای چند سال آینده حرفی برای گفتن داشته باشیم. برای همین در همه طراحی ها چند شاخص مشخص کردیم اول این که اشکالات و نواقص نمونه های قبلی باید رفع شود؛ دوم این که تولید مبتنی بر تهدیدات آینده باشد و سوم این که کاملا و صد درصد بومی باشد. ما اصلا شعار نمی دهیم، تحریم ها برای